

Sygn. akt VI Ka 353/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Królikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 r.

sprawy **J. B.**

oskarżonego z art. 178a § 2 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt II K 216/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego J. B. w ten sposób, że obniża orzeczoną karę pozbawienia wolności do 2 (dwóch) miesięcy,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. akt VIKa 353/13

UZASADNIENIE

J. B. oskarżony był o to, że w dniu 12 listopada 2012 r. w J. na ulicy (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował po drodze publicznej rowerem tj. o czyn z art. 178a § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 216/13:

uznał oskarżonego J. B. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, iż znajdował się on w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,07 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego J. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz rowerów na okres 5 lat,

na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił w całości oskarżonego J. B. od kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty.

Osobistą apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony J. B., który zarzucił:

obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w szczególności: wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków w zakresie kierowania przez oskarżonego rowerem w sytuacji, gdy prawidłowa ocena tych dowodów prowadzi do wniosku, iż stan upojenia alkoholowego nie pozwalał oskarżonemu na kierowanie rowerem.

obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 167 kpk poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego na okoliczność czy stan upojenia alkoholowego oskarżonego wynoszący 2, 24‰ pozwalał mu na kierowanie rowerem, co skutkowało niewyjaśnieniem istotnych okoliczności sprawy.

rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy aktualnie w Sejmie trwają prace nad nowelizacją kodeksu karnego zmierzającą do depenalizacji czynu określonego w art. 178a § 2 kk, co uzasadnia wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności.

Stawiając powyższe zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary ograniczenia wolności ewentualnie obniżenie wymierzonej kary pozbawienia wolności z jednoczesnym warunkowym zawieszenia jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Art. 7 k.p.k. (określający zasadę swobodnej oceny dowodów) stanowi, że organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego

Przekonanie sądu orzekającego o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną wskazanego przepisu tylko wtedy, gdy: a) jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy główniej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.), i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), b) stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), c) jest wyczerpujące i logicznie - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - umotywowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Pogląd taki, który Sąd Okręgowy w całości podziela, wyraził Sąd Najwyższy w nadal aktualnym wyroku z dnia 22 lutego 1996 r., sygn. akt II KRN 199/95 (OSN PiPr 1996/10/10; por. także - wyrok SN z dnia 16 grudnia 1974 r., sygn. akt Rw 618/74, OSNKW 1975/3-4/47; wyrok SN z dnia 9 listopada 1990 r. , sygn. akt WRN 149/90, OSNKW 1991/7-9/41).

Sąd I instancji przeprowadził w niniejszej sprawie wyczerpujące postępowanie dowodowe, które pozwoliło dokonać rekonstrukcji stanu faktycznego. W sytuacji, gdy tak jak w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z dwoma bezpośrednimi świadkami zdarzenia , którzy zostali bezpośrednio przesłuchani przed sądem nie sposób mówić o niekompletności, niepełności materiału dowodowego. Świadkowie P. B. i A. G. – funkcjonariusze policji – zeznali z całą stanowczością, że widzieli jak oskarżony jechał rowerem, a w momencie gdy dojeżdżali do niego radiowozem wyrzucił się. W tej sytuacji nie znajduje oparcia zarzut apelacji dotyczący naruszenia przepisu postępowania – art.167k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego czy w stwierdzonym u oskarżonego stanie upojenia alkoholowego mógł on jechać rowerem. Tym bardziej, że skarżący nie wykazał w apelacji jakim kryteriom ocen wymienionym w art.7k.p.k. nie odpowiada dokonana przez Sąd I instancji ocena zeznań wspomnianych wyżej świadków , tj. P. B. i A. G.. Wskazać przy tym należy, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób wyczerpujący przedstawia analizę całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, która jak już wspomniano wyżej została dokonana przy uwzględnieniu wszystkich kryteriów z art.7k.p.k., tj. z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Ocenę tą sąd odwoławczy w pełni

akceptuje i nie ma w związku z tym potrzeby przytaczać ponownie argumentów zawartych w pisemnym uzasadnieniu Sądu Rejonowego.

W tej sytuacji ustalenia sądu meriti odnoszące się do sprawstwa i winy oskarżonego J. B. nie budzą jakichkolwiek zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Podobnie jak i przyjęta przez ten sąd kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonemu czynu.

Zdaniem sądu odwoławczego na uwzględnienie zasługuje jedynie zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nie znalazł jednak akceptacji postulat zmiany wyroku poprzez wymierzenie kary ograniczenia wolności bądź wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Zgodzić się należy z Sądem Rejonowym, iż w niniejszej sprawie brak jest szczególnych okoliczności, które można by uznać za łagodzące dla oskarżonego, przy jednoczesnym istnieniu szeregu czynników dla niego obciążających (znaczny stan nietrzeźwości, uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego). Tym niemniej jednak nie sposób zauważyć, że zagrożenie jakie swoim zachowaniem na drodze stwarzał J. B. dotyczyło przede wszystkim jego osoby. Nie zostało ustalone aby za skutek zachowania się oskarżonego inni użytkownicy drogi zmuszeni byli podejmować jakiegokolwiek niebezpieczne manewry, aby ktokolwiek był zagrożony poprzez fakt jazdy przez oskarżonego rowerem w stanie nietrzeźwości.

W tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary bliskiej górnej granicy zagrożenia ustawowego jawi się jako rażąco surowe. Dlatego też sąd odwoławczy obniżył orzeczoną w stosunku do oskarżonego karę pozbawienia wolności do dwóch miesięcy.

Wyżej już wskazano, że nie zasługiwał na uwzględnienie postulat zawarty w apelacji – wymierzenia kary ograniczenia wolności, bądź warunkowe zawieszenie wymierzonej kary pozbawienia wolności. J. B. do tej pory był karany pięciokrotnie. W tym czterokrotnie za jazdę w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym (z art.178a§1k.k.), a nadto raz z art.244k.k. za niestosowanie się do zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi. W tej sytuacji sąd odwoławczy, podobnie jak i Sąd Rejonowy nie dopatrył się pozytywnej prognozy w dotychczasowym zachowaniu się oskarżonego J. B., jak i uzasadnienia dla wymierzenia mu kary łagodniejszego rodzaju, tj. ograniczenia wolności.

W związku z tym w pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.624§1k.p.k. w zw. z art.634k.p.k.).

AP